

Neslavný konec EURA

- CZ24 News | 1. října 2019

Minulý týden předčasně odstoupila jediná reprezentantka Německa ve vedení Evropské centrální banky, Sabine Lautenschlägerová. Jenom první německý zástupce v direktoriu ECB Otmar Issing vydržel celé osmileté období od roku 1998. V roce 2006 nastoupil Jürgen Stark a vydržel pět let. Jörg Asmussen zůstal jen dva roky a teď (po pěti letech) odstoupila Lautenschlägerová. Podíl Německa na Evropské centrální bance je 26,4 procent. To znamená, že v případě krize nebo dokonce zániku euro-systému ponese Německo více než čtvrtinu s tím spjatých nákladů. A přesto má Berlín jenom jeden hlas.

To, že země nesoucí daleko největší riziko má tak malou možnost rozhodovat odsouhlasili Helmut Schmidt a Helmut Kohl, kteří vládli v letech vzniku a zavedení eura. Oba tito zkušení politici harcovníci si z neznámého důvodu mysleli, že všechny členské státy chtějí pomocí společné měny dosáhnout totéž co Německo, že jednájí upřímně a nezištně a že budou dodržovat pravidla i tehdy, když jim to nebude vyhovovat.

Tak omračující míru naivity vidíme i dnes. Velmi často se vyskytuje zejména u velkoměstských intelektuálů u nás i v Evropě. To průměrná matka samozivitelka se základním vzděláním by s nimi nesouhlasila. Ona totiž na rozdíl od nich dobře ví, jak vypadá opravdový život a jací jsou lidé, zvláště když jde o peníze.

Tato zkušenost samozřejmě chybí kancléřce Merkelové, která jedná ještě lehkomyšlněji než Schmidt a Kohl. Mezitím se totiž jednoznačně ukázalo, že státy pravidla eurozóny nedodržují a že jim jde jen o vlastní hospodářské výhody na úkor ostatních členů.

Merkelová přesto jen přihlíží, jak politiku ECB určují krizové země, vedené italským prezidentem Draghim. Právě kvůli tomu již odstoupili tři němečtí zástupci v ECB. Merkelová proti tomu neudělala nic, ačkoliv není sebemenších pochyb o tom, že by tlak z Berlína na Draghiho zapůsobil. Ale bohužel není sebemenších pochyb ani o tom, že žádný tlak vyvíjen nebude.

A tak se blíží den rozpadu eurozóny a ti z vás, kteří si šetří v eurech by na to měli myslet. A ti naši politici, ekonomové a žurnalisté, kteří do nás léta hučeli, že musíme vstoupit do eurozóny by měli začít přemýšlet o tom, jak vysvětlí toto své intelektuální selhání.

Autor: Petr Robejšek